



Niels Ulrich Fjordside

*Sidste sommer - indbruddet*

300 sider

Mellemgaard

Som tydeligt illustreret på forsidens billede af en Puch Maxi kommer vi i bogen et overordentligt godt stykke ned ad Memory Lane. Det flyver og farer rundt i handlingen med Opel Asconaer, Toyota Starletter, De5-bøger, Fiat Ritmoer, CCR-hits som *I see the bad moon rising* (der i bogen desværre er blevet til *I see*

*a*

*bad moon rising*, lad os så sige, det er bevidst), Sovjets boykot af OL i Los Angeles og en masse, masse andet guf fra en tidslomme, hvor vi lidt modne mennesker husker en masse om, hvordan verden hang sammen.

Tilsæt så godt med spænding, en lille by med 1200-1300 indbyggere, andre byer i det sydvestjysk og e sprog, som man kun havde dengang, man var ung, og som man som lidt ældre og mere moden nok ville græmmes over.

Så har man en god bog i hånden, sådan en af den slags der handlings- og fortolkningsmæssigt går til hjertet, fordi det kan rubriceres som en del af den ungdom, der gjorde os til dem, vi er idag.

Sproget er enkelt, også lidt banalt, bandeord og slagfærdelige vendinger stå i kø, særdeles gennemført og handlingen og sproget føler godt med hinanden, så man virkelig synes, det er hyggeligt med disse unge mennesker, der finder deres egne veje i livet.

Eller i hvert fald prøver på det.

Forfatteren skriver godt, og man skal kunne kapere et vildt bramfrit sprog; og den tegning af et miljø og de gensidige påvirkninger til mennesker, der er på vej; det er forfatteren sluppet rigtig godt fra.